

UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

CEZA BÖLÜMÜ

Esas No : 1980/63

Karar No : 1980/129

UZLET : Danıştay 2. Dairesinin 1684 sayılı yasa kapsamı dışında kaldığı, bu Dairenin "Memurin Muhakemat Kanununa göre karar verilmesine yer olmadığına" ilişkin kararı ile ceza mahkemelerinin görevsizlik kararları arasındaki uyumsuzluğun çözümünün Uyuşmazlık Mahkemesi'nin görev alanına girdiği hk.

K A R A R

Davacı : K.H.

Sanık : Osman Bozkurt

O L A Y : 8.3.1977 tarihinde trafik polisi olarak görev yapmakta iken trafik kurallarına aykırı davranan yakınıcıyı durduran sanık, ehliyetnamesiz araç kullandığını tesbit ederek yakınıcı hakkında işlediği trafik suçundan dolayı zabıt tutmuş ve yasal işlem yapılmak üzere yakınıcıyı karakola götürmüştür. Yakınıcı, sanığın ke disini dövdüğünü ve kötü muamelede bulunduğunu belirterek Zeytinburnu C.Savcılığı'na başvurmuş, savcılıkca yapılan inceleme sonunda " Sanığın trafik polisi olup olay tarihinde idari görev yaptığı, sanığa atılı suçun görev sırasında işlendiği ve Memurin Muhakemat Kanunu'na tabi olduğu" belirtilerek 25.3.1977 günlü 1977/450 sayılı görevsizlik kararı vermiş ve evrak görevli idare kuruluna gönderilmiştir.

Sanık hakkında Memurin Muhakemat Kanunu'na göre yapılan soruşturma sonunda düzenlenen fezleke ve soruşturma evrakını inceleyen İstanbul İl İdare Kurulu'nca 22.2.1978 günlü, 68 sayı ile "Tanıkların ifadelerine göre sanık hakkındaki iddia doğrulanmadığından sanığın C.M.U.K. nun 197. maddesine göre men'i mahkemesi'ne karar verilmiştir.

Danıştay 2. Dairesi, Memurin Muhakemat Kanunu uyarınca men'i mahkeme kararını kendiliğinden inceleyerek 3.5.1979 tarihinde 1978/1251-1979/1176 sayı ile Sanığa atılı suç, sanığın adli görevine ilişkin olduğundan C.M.U.K. nun 154. maddesi gereğince hakkında C.Savcılığı'nca kovuşturma yapılması gerektiğinden bahisle yöntem ve yasaya aykırı İl İdare Kurulu Kararını bozup "Memurin Muhakemat Kanununa göre karar verilmesine yer olmadığına" karar vererek dosyayı C.Savcılığı'na göndermiştir.

Danıştay 2. Dairesi Kararı üzerine Zeytinburnu C.Savcılığı 28.9.1979 günlü 1979/555 sayılı iddianame ile sanığın; görev sırasında cebir ve şiddet kullanarak kötü muamelede bulunma eyleminden dolayı Türk Ceza Yasası'nın 245. maddesi uyarınca cezalandırılmasını isteyerek Zeytinburnu Asliye Ceza Mahkemesi'ne kamu davası açılmıştır.

Anılan mahkemeye yapılan yargılama sonunda; 13.12.1979 gününde 1979/123-395 sayılı ile: "Sanığın olay günü Karayolları Trafik Kanunu ve Tüzüğü uyarınca kontrol yaptığı sırada üzerine atılı suçu işlediğinin iddia edilmesine, bu hale göre sanığın Adli görev yürütmesinin sözkonusu olmamasına, İl Yönetim Kurulunca karar verilmesinde yerinde bulunmasına göre, Danıştay 2. Dairesi'nce bu kararın incelenmesi gerekirken kararın görev yönünden bozulması yerinde görülmemek üzere Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 9.10.1972 günlü 1972/300-296 sayılı emsal kararı uyarınca mahkemenin görevsizliğine" karar vermiştir.

Böylece, Danıştay 2. Dairesi ile Zeytinburnu Asliye 1. Ceza Mahkemesi'nin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve buna ilişkin kararlarında kesin ve kesinleşmiş olması nedeniyle, sözü edilen kararlar arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde belirtilen olumsuz görev uyumsuzluğu doğmuştur.

İNCELEME VE GEREKÇE: Türk Ulusu adına yargı yetkisini kullanan Uyuşmazlık Mahkemesi Ceza Bölümü, Başkan Ahmet H. Boyacıoğlu, Üye Fethi Özdemir, İsmail Oğuz, Hakkı Müderrisoğlu, Orhan Erdem, Servet Tüzün ve İsmet Onur'un katıldığı 5.5.1980 günlü oturumda, geçici raportör Danıştay Yardımcısı M.İlhan Dinç'in raporu ile dosyadaki belgeler, Cumhuriyet Başsavcılığı'nın Adli Yargı'nın görevli olduğu, Danıştay Başkanun sözcülüğünün bu konuda düşünce yermeye yetkili olmadığı yolundaki düşünce yazıları okunduktan; oturuma, Cumhuriyet Başsavcısı yerine katılan Yardımcı Durmuş Canioğlu'nun aynı doğrultudaki sözlü açıklaması dinlendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

Özün incelenmesine geçmeden önce, ortada 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörüldüğü biçimde olumsuz görev uyumsuzluğu bulunup bulunmadığının, olumsuz görev uyumsuzluğu var ise bu uyumsuzluğun çözümünün Uyuşmazlık Mahkemesi'nin görev alanına girip girmediğinin belirlenmesi gerekmektedir.

1- Olumsuz görev uyumsuzluğu bulunup bulunmadığı sorunu: 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesi "Olumsuz görev uyumsuzluğunun bulunduğu ileri sürülebilmesi için Adli idari ve askerî yargı merciiilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerinin görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin ve kesinleşmiş olması gerekir...." hükmünü taşımaktadır.

Danıştay 2. Dairesi'nce verilen "Sanığa atılı suç, sanığın Adli görevine ilişkin olduğundan ve C.M.U.K.nun 154. maddesi gereğince hakkında C.Savcılığı'nca kovuşturma yapılması gerektiğinden İl İdare Kurulu Kararının bozularak Memurun Muhakemat Kanunu'na göre karar verilmesine yer olmadığına" ilişkin karar ile Zeytinburnu Asliye 1. Ceza Mahkemesi'nin verdiği "Sanığa atılı suç, idari görevin yürütülmesi sıra-

sında işlendiğinden sanık hakkında lüzumu muhakeme veya men'i muhakeme kararı verilmesi İl Yönetim Kurulu'na ait olduğundan mahkemenin görevsizliğine" ilişkin karar nedeniyle İdarî ve Adli Yargı mercileri arasında, yukarıda sözü edilen madde uyarınca, olumsuz görev uyumsuzluğu bulunup bulunmadığının saptanması için, Danıştay 2. Dairesi'nin 1684 ve 2247 sayılı Yasalar karşısında yargı mercii olup olmama yönünden niteliği ve verdiği kararın içeriği gözden geçirilmelidir.

Bilindiği gibi Danıştay 2. Dairesi 521 sayılı Danıştay Kanunu'nun 47. ve 49. maddelerinde gösterildiği biçimde kurulan bir idari dairedir. Danıştay'da yargı karar veren daireler ise aynı kanunun 30. ve sonraki maddelerine göre dava daireleridir. Konuya bu açıdan bakılınca Danıştay 2. Dairesi'nin idari bir yargı mercii ve Memurin Muhakemat Kanununa göre verdiği kararların yargı kararı olup olmadığının belirlenmesi gerekmektedir. 1684 sayılı Kanun'un^m Anayasa'nın 142. maddesine aykırı olup olmadığı iptal istemi üzerine inceleyen Anayasa Mahkemesi'nin 2.6.1964 günlü 1963/88- 1964/44 sayılı kararı konuya ışık tutacak niteliktedir. Anılan kararın bu konu ile ilgili kısımlarında (9.7.1961 günü ve 334 sayılı Anayasa'nın 7. maddesinde" Yargı yetkisini Tü Milleti adına bağımsız mahkemeler kullanır." denilmektedir. Anayasa'nın 114. maddesinin gerekçesinde de "Bir merciiin kaza organı olarak vasıflandırılabilmesi için kazaf bir usul uygulanmasından başka üyelerin de bağımsız olması ve hakim niteliğini haiz v hakim statüsünde bulunması da şarttır.... Mevleketimizde idare kaza manzumesinde, kâz ve Vilayet İdare Heyeti ve temyiz komisyonları, gümrük eksperleri heyetleri ve disiplin kurulları gibi tam bir kaza organı sayılmayacak mercilerde mevcuttur..." denilmekte bunların tam bir kaza organı sayılmayacakları belirtilmiştir.) (Bundan ötürü heyetli ve makamlar Anayasa'nın 142. maddesindeki yargı mercilerinden sayılamazlar. Bunlarla öteki Adli makamlar arasında çıkan uyumsuzlukların çözümlenmesi, Anayasa'nın 142. maddesine göre Uyuşmazlık Mahkemesi'nin görevine girmektedir... Danıştay 2. Dairesi, İdarî Dairelerden olmakla birlikte Anayasa gereğince, yüksek mahkemelerden biri olan Danıştay'ın idarî veya kazaf görev yapmaları bakımından bir ayrıma bağlı tutulmayan bütün dairelerini birer yargı mercii saymak gerekir. Bu sebeple Danıştay'ı ve onun bünyesi içinde olan 2. Daireyi 1684 sayılı Kanun'un 1. maddesinde sözü geçen idare heyetleri ile aynı kaza selahiyetini haiz makamlar niteliğinde bir kuruluş olarak kabul etmeye yer yoktur. Bu görüşün sonucu olarak Danıştay 2. Dairesi 1684 sayılı Kanun'un kapsamı içinde düşünülemez...) denilerek Danıştay 2. Dairesi'nin İdarî Yargı mercii olduğunu belirtmiştir

İdari Yargı mercii olduğu böylece saptanan Danıştay 2. Dairesinin Memurin Muhakemat Kanunu'na göre verdiği kararların ise yargısal karar olduğu kuşkusuzdur. Çünkü bu kararlar idari bir yargı merciinden yargısal yöntemler uygulanarak verilmiştir. Öte yandan; men'i muhakeme kararları, sanık memurun ceza mahkemelerinde yargılanması önlediği gibi, Lüzumu Muhakeme Kararları da sanık hakkında bu mahkemelerde yargılama yapılmasının gerekliliğini belirtir. Böylece bu kararlar memurun yargılanmasının gerekli olup olmadığı konusundaki uyumsuzluğu çözümler. Olayımızda olduğu gibi, memur eyleminin; idari görevle ilgili olmadığı kabulü ile memur hakkında "Memurin Muhakemat Kanunu'na göre karar verilmesine yer olmadığına" ilişkin karar ise, memur için Memurin Muhakemat Kanun'un uygulanmasını engeller. Suçun genel hükümlere göre kovuşturulması gerekliliğini belirler. Bu niteliği ile bu çeşit kararlar görevsizlik kararı gibi sonuç doğurur.

Sonuç olarak idari yargı mercii olan Danıştay 2. Dairesi'nin yargısal nitelikteki görevsizlik kararı ile Adli Yargı mercii olan Zeytinburnu Asliye 1. Ceza Mahkemesi'nin görevsizlik kararları nedeniyle 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörüldüğü biçimde olumsuz görev uyumsuzluğu çıktığı ve bu uyumsuzluğun çözümünün Uyuşmazlık Mahkemesi'nin görev alanına girdiği kabul edilmelidir.

Bu görüşe İsmail Oğuz ve Servet Tüzün katılmamışlardır.

2- Özüncü incelenmesine gelince; dosyada bulunan İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün 16.3.1977 günlü, 3231/77 sayılı yazısında; sanık polis memurunun, olay günü Topkapı kavşağında, kavşak kontrol ve intizam görevlisi olarak bulunduğu belirtilmektedir. Bu görevin Karayolları Trafik Kanunu ve Tüzüğü'ne göre idari bir görev olduğu kuşkusuz i de, bu görev sırasında trafik kurallarına aykırı davranan yakınıncıyı durdurup ehliyet siz araç kullanmaktan dolayı yakınıncı hakkında Karayolları Trafik Kanunu'nun 58. maddesine göre cezalandırılması için Sulh Ceza Mahkemesi'ne verilmek üzere 8.3.1977 günlü 242695-146/47 sayılı "Trafik suçu için zabıt varakası" düzenlenmesi, yakınıncının gere işlemler için mahkemeye gönderilmek için karakola getirilmesi adli bir görevdir. Nite kim yakınıncının Zeytinburnu Sulh Ceza Mahkemesi'nce verilen 24.10.1977 günlü, 1977/29 sayılı kararla 300 lira para cezasına mahkûm edilmesi de bu hususu doğrulamaktadır.

Şu hale göre; sanığa atılan ve işlendiği trafik suçu nedeniyle hakkında suç tutanağı düzenlenip, karakola götürülen yakınıncıyı dövme ve fena muamelede bulunma suçu sanığın adli görevine ilişkin olduğundan C.M.U.K. nun 154. maddesi uyarınca hakkında C.Savcılığı'nca kovuşturma yapılması gerektiği gibi, yapılan kovuşturma sonunda C.Savcılığı'nca 28.9.1979 günlü iddianame ile açılan kamu davasının görülüp çözümlenmesi Adli Yargı yerinin görev alanına girmektedir.

Bu nedenlerle Zeytinburnu Asliye 1. Ceza Mahkemesi'nin görevsizlik kararının kaldırılmasına karar verilmelidir.

Bu görüşe Servet Tüzün katılmamışlardır.

SONUÇ: Anlaşmazlığın, çözümünün Uyuşmazlık Mahkemesi'nin görev alanına girdiğine İsmail Oğuz ve Servet Tüzün'ün karşı oylarıyla ve oyçokluğuyla, anlaşmazlığın Adli Yargı yerinde çözülmesi gerektiğine, bu nedenle Zeytinburnu 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 18.12.1979 günlü 1979/123-395 sayılı görevsizlik kararının kaldırılmasına Servet Tüzün 'ün karşı oyuyla ve oyçokluğuyla 5.5.1980 gününde kesin olarak karar verildi.

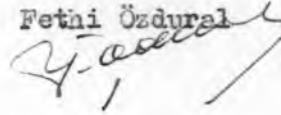
Başkan

Ahmet H. Boyacıoğlu

Üye

Fethi Özdural

Üye

İsmail Oğuz

Üye

Hakkı Müderrisoğlu

Üye

Orhan Erdem

Üye

Servet Tüzün

Üye

İsmet Onur

Bu kararın Resmî gazete'de yayını uygulanır.

Başkan

21.5

i/ç

100.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

CEZA BÖLÜMÜ

Esas No : 1980/63

KARSI OY YAZISI

Sanığa isnat olunan eyleminden dolayı hakkında Memurin Muhakemat Kanununun uygulanıp uygulanmayacağına tesbit edilebilmesi için işbu kanunun uygulanmasına istisna teşkil eden halleri gösteren C.M.U.Kanununun 154/2. maddesinin değerlendirilmesi gerekmektedir.

Sözle edilen maddenin 3. fıkrasında aynen ".....Kanun tarafından kendilerine verilen veya kanun dairesinde kendilerinden istenen adliyeye müteallik vazife veya işlerde SUİSTİMAL veyahut İHMAL ve TERANİLERİ görülen Devlet memurları.....hakkında Müddeiumumilik doğrudan doğruya takibatta bulunulur" denildiğine nazaran, madde gerekçesinde açıklandığı veçhile Memurların Adli görevlerine ilişkin bütün suçlar haklarında da "Suistimal, ihmal ve terahi" suçlarına ilişkin olarak C.Savcılarınca doğrudan doğruya kovuşturma yapılabilir olacaktır.

Sanığa isnat olunan eylemin, olay tarihi olan 8.3.1977 günü trafik kurallarına uymayan mağdurun hakkında gerekli kanuni işlem yapılmak üzere karakola getirildiği sırada dövülmesi ve kendisine kötü muamelede bulunulması iddiasını kapsadığı anlaşıldığına ve dava konusu fiilin işbu mahiyeti ile "görevli suistimal veya ihmal" nev'inden suç olduğu kabul edilemeyeceği ve netice itibariyle işbu nedenlerle dava konusu fiilden dolayı sanık hakkında C.Savcılığınca doğrudan doğruya takibat yapılamayacağı ve işesasının bu safhada Danıştay 2. Dairesinde incelenmesi gerektiği düşüncesiyle çoğunluk görüşüne karşıyım.

Üye

SERVET TÜZÜN

UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

CEZA BÖLÜMÜ

Esas NO: 1980/63

KARSI OY YAZISI

Ehliyetnamesiz araç kullanan kişi hakkında yasal işlem yaparken bu şahsa ki muamelede bulunmaktan sanık Trafik Polisi Memuru Osman Bozkur'la ilgili olarak İstanbul İl Yönetim Kuruluna verilen delil yokluğundan mahkemenin men'ine dair kararın üst merci olarak Danıştay 2.Dairesince incelenerek sanığa atılı suç adli görevine ilişkin olduğundan CMUK.nun 154 maddesi uyarınca doğrudan C.Savcılığı'na kaovuşturma yapılması gerektiğinden bahisle bozulması üzerine İl Yönetim Kurulunca herhangi bir karar verilmeyen evrakın Zeytinburnu C.Savcılığı'na geldiği ve sanığın eylemine uyan Türk Ceza Kanunu'nun 245.maddesi uyarınca cezalandırılması istemiyle Zeytinburnu 1.Asliye Ceza Mahkemesi'ne kamu davası açıldığı ve bu mahkemenin 18.12.1979 gününde Sanığın Trafik Kanunu ve Trafik Tüzüğü hükümlerine göre kontrol yaptığı sırada yüklenen suç işlediği iddia edildiğinden ve adli görev söz konusu olmadığından bahisle görevsizlik kararı verildiği anlaşılmaktadır.

Bu şekildeki olayda 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörüldüğü biçimde olumsuz bir görev uyuşmazlığının var olup olmadığının tartışılması gerekmektedir.

2247 sayılı Kanun'un 14. maddesi-olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğu durumun ileri sürülebilmesi için Adli, İdari ve Askeri Yargı merciilerinden en az ikisinin tarafları konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir-hükümünü taşımaktadır.

Danıştay Dairelerinin 1684 sayılı Yasa kapsamı dışında kaldığı ve 2247 sayılı Kanun'un 1. maddesinde yazılı İdari Yargı merci olduğu kuşkusuz kabul edilmektedir. Nitekim Anayasa Mahkemesi'nin 2.6.1974 gün ve 88/44 sayılı kararında belirlenen görüşler doğrultusunda sevk edilen Uyuşmazlık Mahkemesi kurulmasına dair kanun tasarılarının 40. maddesi gerekçesinde bu husus açıkça anlaşıldığı gibi esasen 1608 sayılı Kanun hükümleri uyarınca Belediye Encümenleri'ne verilen bir kararın iptali hakkında Danıştay açılan dava üzerine ilgili daire ile yerel Sulh Ceza Mahkemesi arasında çıkan uyuşmazlığın çözümlenmesinde de bu görüş Uyuşmazlık Mahkemesi Ceza Bölümünde de cybirliğiyle benimsenmiş bulunmaktadır.

Danıştay Dava Daireleri 2247 sayılı Kanun'un 1. maddesinde sayılan idari

Yargı mercii olduğuna göre sorunun çözümünde öncelikle Danıştay 2.Dairesi'nin konuyla ilgili 3.5.1971 gün ve 1251-1076 sayılı kararının kapsamı ve niteliği üzerinde önemle durmak gerekmektedir.

Bu kararın kapsam itibariyle İl Yönetim Kurulu kararını denetliyen, kanuna aykırılıkları gösteren ve yapılacak işlemleri belirleyen bir karar, nitelik itibariyle de bir üst merciin alt merciin kararını düzelten ve ortadan kaldıran bir anlamda bir karar olduğu ancak 2247 sayılı kanun'un 14. maddesinde öngörülen biçimde bir görevlik kararı olmadığı daha ilk bakışta anlaşılmaktadır.

Görevsizlik kararları, CMUK.nun 263. maddesine göre son soruşturmanın açılmasına dair kararın bütün neticelerini hasil eder ve aynı şartlara tabi olur. Başka bir deyişle son soruşturmanın açılması kararı gibi görevsizlik kararında da, sanığın yükümlenenden neden ibaret olduğu, suçun kanuni unsurları, uygulanacak kanun maddesi ve duruşma hangi Mahkemede yapılacağına açıkça gösterilmesi gerekmektedir. Şu halde bu öğeleri içermeyen Danıştay 2.Dairesi'nin konu ile ilgili kararını bir görevsizlik kararı saymak olanaksızdır.

Halbuki 4 Şubat 1329 tarihli Memurin Muhakematı hakkındaki Kanun'un 6.maddesinde; ilk soruşturma yapılmasında ve lüzumu veya men'i muhakemeye ait işlemlerde bu kanunda açıklık olmayan hususlarda CMUK.nun göre hareket edilir. Bir kurum kararına karşı itiraz üst kurulda ve bir İl Yönetim Kuruluna karşı itiraz Danıştay Mülki İdaresinde tetkik edilir. vs. hükmü yer almıştır.

Buna göre Danıştay 2.Dairesinin yukarıda değinilen kararına uyularak İstanbul İl Yönetim Kurulu'nca bir karar verilmiş olsaydı yargılamanın yapıldığı Zeytinburnu Asliye Ceza Mahkemesi'nin incelememize konu kararıyla görev yönünden uyumsuz çıkmış olacak ve bu uyumsuzluk 1684 sayılı Kanun hükümlerine göre Yargıtay Ceza Genel Kurulunca kesin olarak çözümlenecekti.

2. Daire kararı doğrultusunda bir karar verilmeden başka bir anlatımla Memurin Muhakematı hakkındaki Kanun'un 6. ve CMUK.nun konuya ilişkin maddelerine aykırı şekilde işin doğrudan C.Savcılığı'na intikal ettirmesi üzerine Adli Mercii tarafından da görevsizlik kararı verilmiş olması karşısında sorun nasıl çözümlenebilecektir? daha doğrusu sanığın yargılanması nasıl mümkün olacaktır? veya son soruşturmanın yapılabilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesi'nde incelenip karara bağlanmasında zorunluluk var mıdır?

Bu sorunları kanımızca aşağıdaki şekilde yanıtlamak mümkündür.

1- Zeytinburnu Asliye Ceza Mahkemesince verilen görevsizlik kararının oluşumuna göre kanuna aykırılık nedenleri gösterilerek CMUK.nun 343.son maddesi

Esas NO: 1980/63

uyarınca yazılı emir yoluyla ortadan kaldırılması ve böylece işin Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gelmeden sanık hakkında son soruşturmanın yapılması sağlanabilir.

2- Yazılı Emir yoluyla kesinleşmiş hükmün ortadan kaldırılması yoluna gidilmediği veya gidilip de başvurunun reddedildiği halde Adli mercii kararı karşısında İstanbul İl Yönetim Kurulunun Danıştay 2. Dairesinin bozmasıyla ortadan kalkmış olması gereken karar yerine yeniden-işin Memurun Muhakemat Kanunu'na tabi olmadığı yolundaki vereceği görevsizlik kararı üzerine doğacak uyuşmazlığın 1684 sayılı Kanun uyarınca Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nda incelenip çözümlenmesi ve böylece son soruşturmanın yapılması yine sağlanmış olacaktır.

Bu durumda çözüm yolu belli ve açık olan bir uyuşmazlığın üst merciin bozulan kararı doğrultusunda bir karar verilmeden Adli Yargı Merciiine yollanmasıyla oluşan bir usul aykırılığının İdarî Yargı Mercii tarafından verilmiş bir yargısal görevlik kararı biçiminde yorumlanması ve Uyuşmazlık Mahkemesi'nde incelenmesi doğru olamaz.

Yukarıda açıklanan nedenlerle işin Uyuşmazlık Mahkemesi'nde incelenmesi uyuşmazlığın çözümlenmesi doğrultusundaki çokluk görüşüne karşıyız.

Üye

İsmail Oğuz

Üye

Servet Tüzün

s/k